ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ

ସି ଆର୍ ଏ ସଂଖ୍ୟା 65/1995

(ଦଣ୍ଡ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1973 ର ଧାରା 374 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ।)

ମହେନ୍ଦ୍ର ବାଗ .... *ଆବେଦନକାରୀ*

-ବନାମ-

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ .... *ପ୍ରତିବାଦୀ*

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ : *ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏ. ମହାନ୍ତି, ନ୍ୟାୟ ମିତ୍ର*

ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପାଇଁ : *ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏସ୍.ଏସ୍. ପ୍ରଧାନ, ଏଜିଏ*

ପୀଠାସୀନ:

ଜି. ଶତପଥୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ରାୟ ତାରିଖ : 29.09.2023

ଜି. ଶତପଥୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

1. ସମ୍ବଲପୁରର ବିଜ୍ଞ ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଧୀଶଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏସ୍.ଟି. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 267/1994 ରେ 30.01.1995 ର ପାରିତ ରାୟରେ, ଆଇପିସିର ଧାରା 307 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ପାଇଁ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ (ଆର୍ ଆଇ) ଭୋଗିବାକୁ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦେବାକୁ ଏହି ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲରେ ଆକ୍ଷେପ କରାଯାଇଛି ।

2. ଏହି ମାମଲାରେ ଜଡ଼ିତ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ଏକ ସମୀକ୍ଷା 12.10.1994 ର ପ୍ରାୟ ରାତ୍ରି 9.45 ରେ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଏକ କପଡ଼ା ଦୋକାନରୁ କିଛି କିଣିବା ପରେ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2 ଫେରୁଥିବାବେଳେ ବୈଦ୍ୟନାଥ ଛକଠାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହ ଧକ୍କା ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଉପରେ, ଯେତେବେଳେ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2 ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ରାସ୍ତାରେ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଚାଲିବାକୁ କହିଲେ, ଆବେଦନକାରୀ ବିରକ୍ତ ହୋଇ ନିକଟସ୍ଥ ସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ ଏବଂ ଏକ ଖଣ୍ଡା ବାହାର କଲେ ଏବଂ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2 କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଗୋଡ଼ାଇଲେ, କିନ୍ତୁ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2 (ଆହତ), ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଖଣ୍ଡା ଧରି ଆସୁଥିବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପଛରେ ପକାଇ କଂସାରିପଡ଼ା ଆଡ଼କୁ ଦୌଡ଼ିଥିଲେ, ତଥାପି, ଆବେଦନକାରୀ ଟାଉନ୍ ହାଇସ୍କୁଲର ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷକଙ୍କ ବାସଭବନ ସମ୍ମୁଖରେ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2 ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଖଣ୍ଡା ମାଧ୍ୟମରେ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2 ର ମୁଣ୍ଡ ଓ ପିଠିରେ କ୍ରମାଗତ ପ୍ରହାର କରିଥିଲେ, ଯାହାଫଳରେ ତାଙ୍କ ଶରୀରରେ ରକ୍ତାକ୍ତ ଆଘାତ ସବୁ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଘଟଣାର ସାକ୍ଷୀ ଥିଲେ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1-ମିଲନ ମହାରଣା, ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 4-ଅଶୋକ ନେପାକ୍ ଏବଂ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 5-ଜଗଦୀଶ ମହାପାତ୍ର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1, ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2 କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାର ଅସଫଳ ପ୍ରୟାସରେ ତାଙ୍କ ଡାହାଣ ତର୍ଜନୀ ଆଙ୍ଗୁଠିରେ ଆଘାତ ପାଇଥିଲେ । ଘଟଣାର ତୁରନ୍ତ ପରେ, ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1 ଏବଂ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2 ଥାନାକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2 ମୌଖିକ ଭାବରେ ଘଟଣାର ଏତଲା ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ, ଉଭୟ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଚିକିତ୍ସିତ ହୋଇ ଥିଲେ ।

3.   ସେହି ଦିନ ଅର୍ଥାତ 12.10.1994 ର ପ୍ରାୟ ରାତ୍ରି 10.10 ରେ, ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2 ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏଫ୍ଆଇଆର୍ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯାହା ସମ୍ବଲପୁର ଟାଉନ୍ ପି.ଏସ୍. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 354/1994 ର ପଞ୍ଜୀକରଣ ପାଇଁ ପଥ ପରିଷ୍କାର କରିଥିଲା, ଯାହା ଅସ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 27 ସହିତ ପଢ଼ାଯାଇଥିବା ଆଇପିସିର ଧାରା 307/324 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆରୋପ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବିଚାର କରିଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଅସ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 27 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ ନକରିବା ପାଇଁ କୌଣସି କାରଣ ନଦେଇ ଆଇପିସିର ଧାରା 307/324 ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୋଗ ଗଠନ କରି ବିଚାରରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଏହିପରି ଭାବେ ଏହି ମାମଲାର ବିଚାର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ।

4.   ନିଜ ମାମଲାର ସମର୍ଥନରେ, ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ମୋଟ 6 ଜଣ ସାକ୍ଷୀ ଅର୍ଥାତ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1 ରୁ 6 ଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲା ଏବଂ ଅନୁଲଗ୍ନକ 1 ରୁ 5 ଅଧୀନରେ ପାଞ୍ଚଟି ଦସ୍ତାବିଜ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲା ଓ ଅପର ପକ୍ଷରେ ଅପରାଧରେ ନିଜର ମିଥ୍ୟା ସମ୍ପୃକ୍ତି ଓ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷତାର ଆଳ ସମର୍ଥନରେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ପେଶ୍ ହୋଇ ନଥିଲା ।

HIGH COURT ORISSA

5. ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଶୁଣି ନଥିରେ ଥିବା ପ୍ରମାଣକୁ ତର୍ଜମା କରିବା ପରେ, ବିଚାର କରିଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଆଇପିସିର ଧାରା 307 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସୂଚିତ ଦଣ୍ଡ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ରେ ଦଣ୍ଡିତ କରିଥିଲେ । ତେବେ ବିଚାର କରିଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆଇପିସିର ଧାରା 324 ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୋଗକୁ ଏକ ବିକଳ୍ପ ଅଭିଯୋଗ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, ଆଇପିସିର ଧାରା 307 ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚତର ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏପରି ଅଭିଯୋଗ ବିଚାର କରିବାକୁ ଉପେକ୍ଷା କରିଥିବା ପରି ଜଣାପଡ଼ିଥିଲା । ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ, ବିଚାର କରିଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମୁଖ୍ୟତଃ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1, 2 ଏବଂ 5 ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ।

6. ଏହି ମାମଲାରେ, ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2 ମୁଖ୍ୟ ଆହତ ସାକ୍ଷୀ ତଥା ଏତଲାକାରୀ ହୋଇଥିବାରୁ, ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ କ୍ରମାନୁସାରେ ପ୍ରଥମେ ଯାଞ୍ଚ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2 ଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ, 12.10.1994 ର ପ୍ରାୟ ରାତ୍ରି 9.30 ରେ ବୈଦ୍ୟନାଥ ଛକଠାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କର ଧକ୍କା ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ସେ ତାଙ୍କୁ ରାସ୍ତାରେ ଠିକ୍ ଭାବେ ଚାଲିବା ପାଇଁ ଚେତାବନୀ ଦେଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ଖଣ୍ଡା ବାହାର କରି ତାଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପାଇଁ ଗୋଡ଼ାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀ

ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଏବଂ ପିଠିରେ ଖଣ୍ଡା ପ୍ରହାର କରିଥିଲେ, ଫଳସ୍ୱରୂପ ସେ ତାଙ୍କ ଶରୀରରେ ରକ୍ତାକ୍ତ ଆଘାତ ସବୁ ପାଇଥିଲେ । ଏହା ତାଙ୍କର ଆହୁରି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା ଯେ, ଯେତେବେଳେ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1 ତାଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିଥିଲେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଖଣ୍ଡା ପ୍ରହାର ପାଇଁ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1 ଙ୍କର ଡାହାଣ ତର୍ଜନୀର ଅଗ୍ରଭାଗରେ ଆଘାତ ଲାଗିଥିଲା ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କର ରକ୍ତସ୍ରାବ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ମୌଖିକ ପ୍ରମାଣ ବ୍ୟତୀତ, ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2 ମଧ୍ୟ ଅନୁଲଗ୍ନକ 1 ଦ୍ୱାରା ଏଫ୍‌ଆଇଆର୍ କୁ ପ୍ରମାଣ କରିଥିଲେ । ଯେହେତୁ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2 ର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1 କୁ ଆହତ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିଛି, ତେଣୁ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1 ର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ, ଯାହାର ପରିସାକ୍ଷ୍ୟରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ 12.10.1994 ର ପ୍ରାୟ ରାତ୍ରି 9.50 ରେ ଆବେଦନକାରୀ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2 କୁ ଖଣ୍ଡା ଦ୍ୱାରା ପିଛା କରୁଥିବାବେଳେ ଟାଉନ୍ ହାଇସ୍କୁଲର ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଘର ସମ୍ମୁଖରେ ଉକ୍ତ ଖଣ୍ଡା ଦ୍ୱାରା ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2 ଉପରେ ଆଘାତ କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ମାମଲାରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ସମୟରେ ସେ ତାଙ୍କ ଡାହାଣ ତର୍ଜନୀ ଆଙ୍ଗୁଠିରେ ମଧ୍ୟ ଆଘାତ ପାଇଥିଲେ । ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1 ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2 ଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡା ଦ୍ୱାରା ଆଘାତ କରିଥିଲେ, ଯିଏ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଏପରି ଆକ୍ରମଣ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଏବଂ ବେକରେ ଆଘାତ ପାଇଥିଲେ ।

7. ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏ. ମହାନ୍ତି, ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟ ମିତ୍ର, ତଥାପି, ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1, 2 ଏବଂ 5 ଙ୍କୁ ଆଗ୍ରହୀ ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ଅଭିହିତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ସେ

ଉପରୋକ୍ତ ଅତ୍ୟଧିକ ଆଗ୍ରହୀ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର ନକରିବାକୁ ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମହାନ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ମଧ୍ୟ ନିବେଦନ କରାଯାଇଛି ଯେ, ଏହି ମାମଲାରେ ଆହତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏକ ଅସାମାଜିକ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ, ଯାହା ରାୟରେ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଅପରାଧ ପଛରେ ଥିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଠାବ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇନଥିବାରୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଉଚିତ ହେବ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମହାନ୍ତି, ତଥାପି, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1, 2 ଏବଂ 5 ର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏହି ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଆଗ୍ରହୀ ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ଅଭିହିତ କରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏକ ମାମଲା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହିପରି, ସେ ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ।

8. ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏସ୍.ଏସ୍. ପ୍ରଧାନ, ବିଜ୍ଞ ଏଜିଏ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଦୃଢ଼ ଭାବେ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଆହତ ଏତଲାକାରୀଙ୍କ ସହ ଅସମ୍ପର୍କିତ ସ୍ୱାଧୀନ ପ୍ରମାଣ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ଏହି ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତୁ । ତଦନୁସାରେ ବିଜ୍ଞ ଏଜିଏ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଆହତ ସ୍ୱାଧୀନ ସାକ୍ଷୀ ତଥା ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 5 ଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରତି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଛନ୍ତି ।

9. ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଚାର କରିଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଗ୍ରହୀ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କର ଆଳ ନିଆଯାଇଥିଲା ଯିଏକି ପୁଙ୍ଖାନୁପୁଙ୍ଖ ଯାଞ୍ଚ ପରେ, ନିମ୍ନଲିଖିତ କାରଣ ଦର୍ଶାଇ ଏପରି ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଦେଇଥିଲେ "ଉକ୍ତ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଅନୁସାରେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ କେବଳ ଘନିଷ୍ଠ ବନ୍ଧୁ ନୁହଁନ୍ତି, ବରଂ ପରସ୍ପରର ସହଯୋଗୀ ଏବଂ ଅନେକ ଅସାମାଜିକ ଅପରାଧରେ ଜଡ଼ିତ ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଉଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟସବୁ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 3 (ଡାକ୍ତର) ଏବଂ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 6 (ଆଇଓ) ଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟଠାରୁ ଭଲ ଭାବରେ ସମର୍ଥନ ପାଇଛି ।"

10. ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 3 ର କଥନ ଦର୍ଶାଇଥିଲା ଯେ, ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1 ତାଙ୍କ ଡାହାଣ ତର୍ଜନୀ ଆଙ୍ଗୁଠି ଉପରେ 1/2"x1/4" ଆକାରର ଏକ କଟା ଆଘାତ ପାଇଥିଲେ, ଯାହା ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 3 ଦ୍ୱାରା ସାଧାରଣ ପ୍ରକୃତିର ଏବଂ ଏକ ତୀକ୍ଷ୍ଣ କଟା ଅସ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଘଟିଥାଇପାରେ ବୋଲି ମତ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 3 ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ, ସେ ପୁଲିସର ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2 କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବାମ ସ୍କାପୁଲା (ପିଠି) ଉପରେ 6" ଲମ୍ବ ଏବଂ 2" ଓସାରର ଏକ କଟା କ୍ଷତ ଏବଂ ଶୀର୍ଷ (ମୁଣ୍ଡ) ର ପଛ ଭାଗରେ 3"x1/2"x1/2" ଆକାରର ଏକ କଟା ଆଘାତ ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ଉପରୋକ୍ତ ଆଘାତ ଗୁଡ଼ିକ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 3 ଦ୍ୱାରା ସାଧାରଣ ପ୍ରକୃତିର ଏବଂ ଏକ ତୀକ୍ଷ୍ଣ କଟା ଅସ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥାଇପାରେ ବୋଲି ମତ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 3 ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ ଯେ, ଏହି କଟା କ୍ଷତଗୁଡ଼ିକ ଏକ ଖଣ୍ଡା (ତଲୱାର) ମାଧ୍ୟମରେ ସମ୍ଭବ ଥିଲା ।

11. ଏହି ଘଟଣାର ଅନ୍ୟ ଜଣେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 5 ଙ୍କ କଥନରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ, ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 5 କେବଳ ଆହତ-ଏତଲାକାରୀ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2 ତଥା ଅନ୍ୟ ଆହତ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1 ଉପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଖଣ୍ଡା ମାଧ୍ୟମରେ ଆକ୍ରମଣକୁ ଦୋହରାଇ ନଥିଲା, ବରଂ ଆବେଦନକାରୀ କିପରି ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1 ଏବଂ 2 କୁ ଆକ୍ରମଣ ଏବଂ ଆଘାତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏପରି ଆକ୍ରମଣର କାରଣ ବିଷୟରେ ଏକ ବିସ୍ତୃତ ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ଅସ୍ୱୀକାର କିମ୍ବା ବିବାଦୀୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏହି ତିନିଜଣ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ, ଅର୍ଥାତ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1, 2 ଏବଂ 5 ଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ନଷ୍ଟ କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ କେବଳ ଭୌତିକ ବିବରଣୀରେ ପରସ୍ପରକୁ ସମର୍ଥନ କରିନଥିଲା, ବରଂ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1 ଏବଂ 2 ଙ୍କ ଉପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରମଣର ଧାରା ଏବଂ ପଦ୍ଧତିକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲା । ଏହା ବିବାଦୀୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ, ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2 ର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅନୁଲଗ୍ନକ 1 (ଏଫ୍ଆଇଆର୍) ଦ୍ୱାରା ତଥା ଅନୁଲଗ୍ନକ 3 ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସମର୍ଥିତ ହୋଇଥିଲା । ତେବେ, ଏହା ପ୍ରତୀୟମାନ ହୁଏ ଯେ, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏ. ମହାନ୍ତି, ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟ ମିତ୍ର ଆଗ୍ରହୀ ସାକ୍ଷୀ ଆଧାରରେ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1, 2 ଏବଂ 5 ଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ଆପତ୍ତି କରିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏହି ଆପତ୍ତି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କଳ୍ପନା ବୋଲି ଜଣାପଡ଼େ ଏବଂ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1 ଏବଂ 5 ର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ କେବଳ ସେମାନେ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2 ର ବନ୍ଧୁ ହୋଇଥିବାରୁ ଏକାସାଙ୍ଗରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ, ତଥାପି, ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 3 ଙ୍କର

ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରମାଣ ଦ୍ଵାରା ଦୃଢ ଭାବରେ ସମର୍ଥିତ ହୋଇଥିଲା । ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟ ମିତ୍ର ମଧ ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଆଇଓ ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଖଣ୍ଡା କେବେବି ଜବତ କରାଯାଇ ନଥିଲା, ବରଂ ଗୋଟିଏ ନାପିତ ଛୁରୀ ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଜବତ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1, 2 ଏବଂ 5 ଙ୍କର ଅତି ବିଶ୍ଵାସ ଯୋଗ୍ୟ ମୌଖିକ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଯାହା ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 3 ଙ୍କର ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରମାଣ ଦ୍ଵାରା ସମର୍ଥିତ ଅଟେ, ଏହିପରି କୌଣସି ତର୍କ ବିଚାର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ।

12. ଉପରୋକ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏବଂ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟର ସୂକ୍ଷ୍ମ ମୂଲ୍ୟାୟନ ସହିତ ନଥିରେ ଉପଲବ୍ଧ ପ୍ରମାଣର ସତ୍ୟତାକୁ ମହାଭିଯୋଗ କରିବାରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ପକ୍ଷର ବିଫଳତା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପ୍ରମାଣ ଥିବାରୁ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ମତ ପୋଷଣ କରନ୍ତି ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1 ଏବଂ 2 ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଓ ଘଟଣାର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତାରିଖ ଏବଂ ସମୟରେ ତୀକ୍ଷ୍ଣ କଟା ଅସ୍ତ୍ର ବ୍ୟବହାର କରି ଆଘାତ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପ୍ରମାଣର ମୁଖ୍ୟ ଆଧାର ଥିଲା ଏବଂ ଏହା ସମସ୍ତ ଯଥୋଚିତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଦ୍ଵାରା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରତିପାଦିତ ହୋଇଥିଲା । ତଥାପି ଏହି ସମୟରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ତଥ୍ୟକୁ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ ଯେ, ବିଚାର କରିଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଇପିସିର ଧାରା 324 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବାକୁ ଥିବା ଅଭିଯୋଗକୁ ଅଣଦେଖା କରି, ଏହାକୁ ଏକ ବିକଳ୍ପ ବୋଲି

HIGH COURT
सत्यमेव जयते
ORISSA

ବିବେଚନା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ମନେ ପକାଇବା ଉଚିତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରନ୍ତି ଯେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କେବଳ ଆହତ-ଏତଲାକାରୀ (ପି ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2) ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇନଥିଲା, ବରଂ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1 କୁ ମଧ୍ୟ ଆହତ କରିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିଲା, ତଥାପି ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଭିଯୋଗ ଗଠନ କରିବା ସମୟରେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1 କୁ ଆହତ କରିବା ବିଷୟରେ ଅଭିଯୋଗ ଗଠନ କରିବାକୁ ଭୁଲି ଯାଇଥିଲେ, ଯିଏକି ଘଟଣା ସମୟରେ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2 କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ବୀରତ୍ୱପୂର୍ଣ ପ୍ରୟାସ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏପରି ତ୍ରୁଟି ଅଭିଯୋଜନର ମାମଲା ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ ନାହିଁ, ଯାହାକି ଆହତ-ଏତଲାକାରୀଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ଏବଂ ଏହା ଦ୍ୱାରା ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2 ଙ୍କୁ ଆଘାତ ଦେବା ପାଇଁ ଅକାଟ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ମାଧ୍ୟମରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପୂର୍ବରୁ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ସାରିଥିଲା ।

HIGH COURT
सत्यमेव जयते
ORISSA

13. ତେବେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଆଇପିସି ର ଧାରା 307 ଅନୁଯାୟୀ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅପରାଧ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଅପରାଧକୁ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛି କି ନାହିଁ ତାହା ଜାଣିବା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରନ୍ତି ଏବଂ ଏହିପରି ନିର୍ଣ୍ଣୟର ଅନୁସରଣରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆକ୍ରମଣ ଯୋଗୁଁ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2 ଙ୍କୁ ହୋଇଥିବା ଆଘାତ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାଇବା ପାଇଁ ସାଧାରଣ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଥିବା କଥାକୁ ନଥିରେ କୌଣସି ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରମାଣ ନଥିଲା କିମ୍ବା

ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2 କୁ କୌଣସି ଗୁରୁତର ଆଘାତ କରିବା ନେଇ ନଥିରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନଥିଲା । ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆହତ ନକରି ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଆଇପିସିର ଧାରା 307 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧିକ କର୍ମ ପାଇଁ ଦାୟୀ ହୋଇ ପାରିବ, କିନ୍ତୁ ଆହତଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାର ତାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସାବ୍ୟସ୍ତ କଲା ପରି ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହର ବାହାରେ ଥିବା ପ୍ରମାଣ ଆବଶ୍ୟକ । ତେଣୁ, ଆଇପିସିର ଧାରା 307 ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଅପରାଧିକ କର୍ମ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ପରିଚାଳନାରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ ।

14. ସାଧାରଣ ଭାଷାରେ, ଅପରାଧୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ଆଘାତ ସବୁର ପ୍ରକୃତି ପ୍ରାୟତଃ ସେହି ଅପରାଧୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଦର୍ଶାଏ/ପ୍ରକାଶ କରେ, କିନ୍ତୁ ଆଇପିସିର ଧାରା 307 ର ମନ୍ଦ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ପାଇଁ ସେହି ଆଘାତ ସବୁ ନିଜେ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ନୁହଁନ୍ତି, ତଥାପି, ସାଧାରଣ ପରିସ୍ଥିତିରେ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାଇବାରେ ସକ୍ଷମ ଶାରୀରିକ ଆଘାତ ଆଇପିସିର ଧାରା 307 ର ଅଭିଯୋଗକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବିଚାର, ଯାହା ବିନା ଆଘାତରେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇପାରେ, ଯଦି ଅକାଟ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଥାଏ ଯେ ଅପରାଧୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମୂଳକ କିମ୍ବା ଜ୍ଞାନ ସହିତ ଏପରି କାମ କରେ ଏବଂ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ପୀଡ଼ିତଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥାନ୍ତେ, ଯିଏ ଅପରାଧୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଫଳ ହେବା କିମ୍ବା ଲକ୍ଷ୍ୟ ହରାଇଥିବାରୁ ବଞ୍ଚି ଯାଇଥିଲେ । ଆଇପିସିର ଧାରା 307 ର ଅପରାଧ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ/ଜ୍ଞାନ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଉପରୋକ୍ତ ଆଇନଗତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ନଥିରେ ଥିବା

ପ୍ରମାଣକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରି, ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କ ରାୟରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥିଲେ ଯେ, ଖଣ୍ଡା ମାଧ୍ୟମରେ କ୍ରମାଗତ ଆଘାତ କରିବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2 ଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସକାରାତ୍ମକ ଢଙ୍ଗରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରେ, କିନ୍ତୁ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2 ଙ୍କର ଚାକ୍ଷୁଷ କଥନ ପ୍ରକାଶ କଲା ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଏବଂ ପିଠିରେ ଏକ ଖଣ୍ଡା ଦ୍ୱାରା ଆଘାତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶରୀର ଉପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଏହିପରି ଆକ୍ରମଣ ହେତୁ ସେ ରକ୍ତାକ୍ତ ଆଘାତ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଏହା ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1 ର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ଆହତ ଲିଙ୍ଗରାଜଙ୍କ ଉପରେ ଖଣ୍ଡା ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ, ଯିଏକି ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଏବଂ ପିଠିରେ ଆଘାତ ପାଇଥିଲେ । ତେବେ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 5 ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ଆହତ ଲିଙ୍ଗରାଜଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଖଣ୍ଡାରେ ଏକ ପ୍ରହାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଲିଙ୍ଗରାଜଙ୍କ ପିଠିରେ ସେହି ଖଣ୍ଡା ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରହାର କରିଥିଲେ । ଉପରୋକ୍ତ ତିନି ଜଣ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ମଧ୍ୟ ଆହତମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିଷୟରେ ଫୁସ୍ ଫୁସ୍ କଥା କହି ନଥିଲେ, ଯାହା ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2 ର ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ହେବା ପାଇଁ ସାଧାରଣ ପ୍ରକୃତିର ଆଘାତର ଯଥେଷ୍ଟତା ବିଷୟରେ ବିନା ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରମାଣରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ବିବେଚନା କରେ । ଯଦି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଆହତମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାର କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥାନ୍ତା, ତେବେ ସେ ଆହତମାନଙ୍କୁ ତଳେ ପଡ଼ିଥିବା ସମୟରେ ଖଣ୍ଡା ଦ୍ୱାରା ବାରମ୍ବାର ଆଘାତ ଦେଇପାରିଥାନ୍ତେ ଏବଂ

ସେ ଘଟଣାସ୍ଥଳରୁ ଖସି ପଳାଇ ନଥାନ୍ତେ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରମାଣ ଅନୁଯାୟୀ ଆହତମାନଙ୍କ ଉପରେ ମିଳିଥିବା ଆଘାତଗୁଡ଼ିକ ସାଧାରଣ ପ୍ରକୃତିର ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତୀକ୍ଷ୍ଣ କଟା ଅସ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଘଟିଥାଇପାରେ ।

15. ନଥିରେ ଥିବା ପ୍ରମାଣର ବିଶ୍ଳେଷଣ ସହିତ ଉପରୋକ୍ତ ତଥ୍ୟସବୁ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିର ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାର କରିଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମତକୁ ସମର୍ଥନ କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆହତଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ଆଶାନୁରୂପ ଫଳାଫଳ ହାସଲ କରିବାରେ ବାରିତ ହୋଇଥିଲେ, ତଥାପି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଆଇପିସିର ଧାରା 324 ର ଅପରାଧର ଉପାଦାନ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ଆଇପିସିର ଧାରା 324 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ସଂଶୋଧନ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ତିନି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାରାବାସ କିମ୍ବା ଜୋରିମାନା କିମ୍ବା ଉଭୟ ଦ୍ୱାରା ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅଟେ । ଏହା ବିବାଦରେ ନାହିଁ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏହି ମାମଲାରେ 28 ବର୍ଷ ଏବଂ 6 ମାସ ପୂର୍ବରୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାୟ 25 ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା । ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟରୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବା ଡକାୟତି ଭଳି ଅନ୍ୟ ଗମ୍ଭୀର ମାମଲାରେ ଆବେଦନକାରୀ ସମ୍ପୃକ୍ତ ହେବା ନେଇ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ ଆବେଦନକାରୀ ପି ଓ ଅଧିନିୟମ କିମ୍ବା ସିଆର୍.ପି.ସି.ର ଧାରା 360 ର ଲାଭପ୍ରଦ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି । ଅଧିକନ୍ତୁ, ନଥିର ପ୍ରକାଶିତ ତଥ୍ୟରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ

ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ମାମଲାରେ ପ୍ରାୟ ସାଢ଼େ ପାଞ୍ଚ ମାସ ବିଚାର ବିଭାଗୀୟ ହେପାଜତରେ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଆହତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ଆଘାତର ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିବେଚନା କରନ୍ତି ଯେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏକ ବର୍ଷ ପାଇଁ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ, ନ୍ୟାୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ କରିବ ।

16. ଫଳସ୍ୱରୂପ, ବିବାଦରେ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ନାହିଁ । ଏସ୍.ଟି. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 267/1994 ରେ ସମ୍ବଲପୁରର ବିଜ୍ଞ ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଧୀଶଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ଏତଦ୍ୱାରା ବାତିଲ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଆଇପିସିର ଧାରା 324 ର ଅପରାଧରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏକ ବର୍ଷର ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଇଛି ।

17. ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ, ଯେହେତୁ ଏହି ଆବେଦନରେ 30.03.1995 ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଜାମିନ ମୁକ୍ତ ହେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଜାମିନ ନାମା (ସବୁ) ଏତଦ୍ୱାରା ବାତିଲ ହୋଇଛି ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବା ପାଇଁ 1 ନଭେମ୍ବର, 2023 ସୁଦ୍ଧା ହେପାଜତରେ ଆତ୍ମ ସମର୍ପଣ କରିବାକୁ

HIGH COURT ORISSA सत्यमेव जयते

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ବିଫଳ ହେଲେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଆଇଆଇସି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଜେଲ୍ ପଠାଇବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ନେବେ ।

(ଜି. ଶତପଥୀ)
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ
ତାରିଖ 29 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2023/ଶୁଭସ୍ମିତା

HIGH COURT
ORISSA

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦକ : ଶ୍ରୀ ଗୁଣନିଧି ମହାନ୍ତ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ